

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 106/2021
15.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Јадранка Ђелић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, Војно грађевински центар „Београд“, коју заступа Војно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 4471/20 од 16.09.2020. године, у седници од 15.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4471/20 од 16.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 2421/17 од 29.01.2020. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужиоцима на име накнаде трошкова материјала и изградње одузетих воденице, канала и рибњака на кп ... КО ... исплати 5.509.518,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; на име земљаних радова потребних за изградњу ... 603.400,00 динара са законском затезном каматом од 20.06.2018. године до исплате; на име изгубљене добити због немогућности коришћења и обрађивања земљишта уписаног у лист непокретности бр ... КО ... за период од 26.11.2011. године до 04.01.2018. године укупно 789.385,00 динара са законском затезном каматом од 05.01.2018. године до исплате; на име изгубљене добити због немогућности рада одузете воденице за период од 26.11.2011. године до 03.10.2019. године износ од 261.225,00 динара са законском затезном каматом од 03.10.2019. године до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 832.732,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4471/20 од 16.09.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбијен у целости тужбени захтев тужилаца као неоснован. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је тужена обавезана да тужиоцима накнади парничне трошкове у износу од 382.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности

одлуке до исплате. Ставом трећим изреке тужиоци су обавезани да туженој накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 60.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно инепотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП и утврдио да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на битне повреде поступка које представљају ревизијски разлог, у смислу члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП.

Према чињеничном стању утврђеном на расправи пред другостепеним судом, тужиоци су у листу непокретности пр ... КО ... уписани као сувласници са по 1/3 идеалних делова КП ..., ..., ..., ... и ... са једном зградом, које су стекли наслеђем иза покојног оца по основу оставинског решења Основног суда у Крушевцу О. 241/09 од 13.01.2010. године. Током 1999. године, тужена је извршила фактичку експропријацију наведених непокретности, због потребе изградње објеката за смештај јединица Војске Југославије, па су непокретности тужилаца проглашене непокретностима од јавног интереса ради спровођења поступка експропријације. По основу правноснажне пресуде од 19.10.2015. године, тужиоци су на име фактичке експропријације наведених непокретности обештећени износом од 1.589.857,91 динара. Укупна површина ових катастарских парцела је износила 21.78 ари. Према налазу вештака за област пољопривреде, наведене катастарске парцеле се налазе уз Витошку реку, због чега је земљиште доброг квалитета, без обзира што се у катастру водило као земљиште IV и V класе, и на њему је било могуће узгајање поврћа. Према копији плана, у време заузећа земљишта у марту 1999. године, на једној од наведених парцела постојала је воденица, која је према исказима тужилаца била у функцији до марта 1999. године, када је порушена. Према налазу и мишљењу вештака, није могуће утврдити тржишну вредност воденице, с обзиром да недостају подаци о години изградње ..., одржавања и коришћење истог и процену количине уграђеног камена. Из налаза вештака за област грађевинарства такође произилази да нема параметара за утврђивање тржишне вредности воденице и канала. Изведено је такође вештачење од стране вештака пољопривредне струке на околност изгубљене добити на спорним парцелама на име производње поврћа и изгубљене добити за рад воденице. Из дописа Министарства одбране утврђено је да је на одузетим катастарским парцелама формирана војна база „Боранце“, на којим непокретностима није било дугогодишњих засада нити објеката који би били у функцији.

По оцени Врховног касационог суда, из наведеног чињеничног стања, које је правилно утврђено побијаном пресудом, произилази да је у другостепеној пресуди правилно примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и тужбени захтев тужилаца у целости одбијен као неоснован.

Тужиоци током поступка нису доказали да су због радњи тужене били спречени да спорне парцеле обрађују у повртарске сврхе, нити да су предметне катастарске

парцеле служиле за узгајање повртарских култура, па нису били испуњени услови да се тужена обавезе да им накнади измаклу корист, у смислу члана 189. став 1. Закона о облигационим односима. Када је у питању накнада трошкова материјала и изградње воденице и јаза, тужиоци нису пружили податке када је изграђена воденица и јаз, од ког материјала је воденица била саграђена, те колико је дуго коришћена, а из писаних доказа, односно дописа Министарства одбране је утврђено да на одузетим непокретностима није било дугогодишњих засада нити објеката који су били у функцији. Правилан је закључак другостепеног суда да тужиоци у смислу члана 223. ЗПП нису доказали стање у коме се воденица налазила у време фактичке експропријације, како у грађевинском тако и у наменском смислу, нити су доказали да је јаз коришћен за рибњак, те да им припада изгубљена добит на име некоришћења воденице. С обзиром на наведено, није било места ни усвајању тужбеног захтева за уређење терена у циљу градње нове воденице, формирања јаза и успостављања новог рибњака, у смислу члана 185. став 1. ЗОО.

Супротно је ревизијским наводима, на тужиоцима је био терет доказивања у ком стању су се налазили воденица и јаз у време фактичке експропријације, те да им припада накнада на име изгубљене добити због немогућности коришћења и обрађивања спорних катастарских парцела, јер се ради о непокретностима које су фактички експроприсане, за које су тужиоци добили накнаду. У таквој чињеничној и правној ситуацији, висина накнаде се није могла утврдити и досудити према налазу вештака урађеном на бази трошкова потребних за довођење воденице у стање како би она изгледала када је саграђена и како би била у функцији уз извођење земљаних радова у том смислу, јер то не представља и тржишну вредност те непокретности, у смислу члана 42. Закона о експропријацији.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу чл. 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић